

Előterjesztés

Budapest Józsefvárosi Önkormányzat
Képviselő-testülete számára

3/4.

Előterjesztő: Pikó András polgármester és dr. Eröss Gábor alpolgármester	
A képviselő-testületi ülés időpontja: 2019. január 30.sz. napirend
Tárgy: Javaslat Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat Képviselő-testületének a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről szóló 18/2016.(VI.02.) önkormányzati rendelet módosítására.	
A napirendet nyílt ülésen kell tárgyalni, a döntés elfogadásához minősített szavazattöbbség szükséges.	
ELŐKÉSZÍTŐ SZERVEZETI EGYSÉG: HATÓSÁGI ÜGYOSZTÁLY IGAZGATÁSI IRODA KÉSZÍTETTE: DR. KÓRÓDI ÉVA/BEDNÁR JÁNOS PÉNZÜGYI FEDEZETET IGÉNYEL/NEM IGÉNYEL, IGAZOLÁS: 	
JOGI KONTROLL: BETÉRJESZTÉSRE ALKALMAS	
 CZUKKERNÉ DR. PINTÉR ERSZÉBET JEGYZŐ	
Költségvetési és Pénzügyi Bizottság véleményezi	-
Kulturális, Civil, Oktatási, Nemzetiségi, Sport és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményezi	X
Szociális, Egészségügyi és Lakásügyi Bizottság véleményezi	-
Tulajdonosi, Vagyongazdálkodási és Közterület-hasznosítási Bizottság véleményezi	-
Városüzemeltetési Bizottság véleményezi	-
Kerületfejlesztési, Környezet- és Klímavédelmi Bizottság véleményezi	-
Határozati javaslat a bizottságok számára: A Kulturális, Civil, Oktatási, Nemzetiségi, Sport és Esélyegyenlőségi Bizottság javasolja a Képviselő-testületnek az előterjesztés megtárgyalását.	

Tisztelt Képviselő-testület!

I. Tényállás és döntés tartalmának részletes ismertetése

Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat Képviselő-testülete a 39/2018.(XII.21.) önkormányzati rendeletével és a 40/2018.(XII.21.) önkormányzati rendeletével 2019. január 1-i hatállyal módosította a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről szóló 18/2016.(VI.02.) önkormányzati rendeletet. Ezen két módosító rendelet a 18/2016.(VI.02.) rendeletet a 13/B. § és a 14/D. § (2a) bekezdés szerinti tényállásokkal egészítette ki.

A 13/B.§ rendelkezése szerint:

Eltérítve: 2020.01.22. 11⁰⁰

4 1

„Aki Józsefváros közigazgatási területén közterületen járművet életvitelszerű tartózkodásra használ, megsérti a közösségi együttélés alapvető szabályait, ötvenezer forinttól kettőszázezer forintig terjedő közigazgatási bírsággal sújtható.”

A 14/D.§ (2a) bekezdés rendelkezése szerint:

„Aki többlakásos lakóépületben a lakhatás nyugalmának védelmére szolgáló, a lakóépület házirendjében írt szabályokat megszegve a lakóépület közös használatú tárgyait, épületszerkezetét, helyiségeit, berendezéseit vagy a közös használatra szolgáló területet (pl. folyosó, udvar) életvitelszerű lakhatás céljára használ, vagy aki ezt elősegíti, megsérti a közösségi együttélés alapvető szabályait.”

Az Alapvető Jogok Biztosa – egyéni képviselői beadványra – áttekintette az idézett rendelkezéseket és az ezekkel kapcsolatos kúriai gyakorlatot. A Biztos elemzése szerint (2. számú melléklet) a rendelkezések kapcsán (fogalmi bizonytalanság, tényállásbeli átfedés, párhuzamos jogalkotás, a részesi magatartás, a koherencia kérdése) felmerülhet azok magasabb szintű jogszabályba ütközése, illetve az alapvető jogokkal összefüggő visszásság gyanúja, ezért az ügyben vizsgálatot indított. A vizsgálat eredményes lefolytatása érdekében a polgármestertől tájékoztatást kért az aggályosnak tartott rendelkezésekkel kapcsolatos jogi álláspontokról és az azokkal kapcsolatban esetlegesen tervezett intézkedésekről.

Alapvető Jogok Biztosa megkeresésére, valamint a fedél nélkül élő emberek hatékony segítésére való tekintettel:

- megvizsgálva a kifogással érintett rendelkezéseket, a kapcsolatos kúriai döntéseket és magasabb szintű jogszabályokat,
- figyelemmel a Biztos megállapításai szerint felvetődő magasabb jogszabályba ütközés, illetve alapjogi visszásság elkerülésére,
- értékelve azt is, hogy a rendelkezésekkel érintett élethelyzetre a gyakorlati tapasztalatok szerint szabályozási igény nem mutatkozik (a kifogásolt rendelkezésekre alapított tényállás miatt a hatályba lépésük óta eltelt több mint egy év alatt nem indult közigazgatási hatósági eljárás),
- valamint figyelembe véve, hogy a fedél nélkül élő emberek élethelyzetének segítésére ezen rendelkezések megoldást nem nyújtanak, a közösségi együttélés ily módon történő szabályozása indokolatlan,

javasolom a Tisztelt Képviselő-testületnek, hogy a 18/2016. (VI.02.) önkormányzati rendelet 13/B.§-át és a 14/D.§ (2a) bekezdését helyezze hatályon kívül.

II. A betérjesztés indoka

Az Alapvető Jogok Biztosának megállapításaira és felhívására, valamint a fedél nélkül élő emberek hatékony segítésére való tekintettel az aggályosnak minősített (és a gyakorlatban eddig nem is alkalmazott) rendelkezések hatályon kívül helyezése – az önkormányzati rendelet módosításáról hozott döntéssel – a Képviselő-testület hatáskörébe tartozik.

III. A döntés célja, pénzügyi hatása

A döntés célja a normavilágosság megteremtése, a jogbizonytalanság kiküszöbölése, egyúttal a kifogásolt rendelkezések miatt esetleges további intézkedések megelőzése.

A döntésnek pénzügyi hatása nincs.

IV. Jogszabályi környezet

A Képviselő-testület döntése a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. tv. 143. § (4) bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazáson alapul.

Fentiek alapján kérem az előterjesztés 1. számú mellékletét képező önkormányzati rendeletervezet elfogadását.

Rendeletmódosítás!

A Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzatának Képviselő-testülete módosítja Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat Képviselő-testületének a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről szóló 18/2016.(VI.02.) önkormányzati rendeletét.

A rendelet elfogadása minősített többséget igényel.

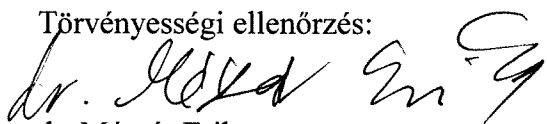

Pikó András
polgármester

dr. Eröss Gábor
alpolgármester

Törvényességi ellenőrzés:

dr. Mészár Erika
aljegyző

Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat Képviselő-testületének
...../2020. (.....) önkormányzati rendelete

Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat Képviselő-testületének a
közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről
szóló 18/2016.(VI.02.) önkormányzati rendelet módosításáról

Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat Képviselő-testülete az
Alaptörvény 32. cikk (1) bekezdés a) pontjában meghatározott jogalkotási hatáskörében, a
Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 143. § (4)
bekezdés d) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

1.§ Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat Képviselő-testületének a
közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről
szóló 18/2016.(VI.02.) önkormányzati rendeletének 13/B.§-a, 14/D.§ (2a) bekezdése
hatályát veszti.

2.§ Ez a rendelet 2020. február 1. napján lép hatályba.

Budapest, 2020. január

Czukkerné Dr. Pintér Erzsébet
jegyző

Pikó András
polgármester

Indokolás

Az önkormányzati rendelet felülvizsgálatát és az előterjesztés szerinti módosítását (két önálló tényállásának – a 13/B.§ és 14/D.§ (2a) bekezdés – hatályon kívül helyezését) a rendelkezésekkel kapcsolatos több körülmény együttesen indokolja.

Az Alapvető Jogok Biztosának megkeresésében szereplő, a fogalmi bizonytalansággal, az egyértelmű definiálással, a tényállások már más jogszabályban nevesített tényállásokkal való esetleges párhuzamosságának kérdései (amelyek kapcsán felmerülhet a magasabb szintű jogszabályba ütközés, illetve az alapvető jogokkal összefüggő visszásság is), valamint a fedél nélkül élő emberek hatékony segítése önmagukban is szükségessé teszik a rendelet felülvizsgálatát.

Az érintett két rendelkezést és a jogszabályi környezetet együttesen vizsgálva arra a következtetésre lehet jutni, hogy a rendelkezésben rögzített két tényállás közösségellenes magatartások körében való kiemelt megjelenítésére és szankcionálására a gyakorlatban nem mutatkozik szabályozási (és szankcionálási) igény, továbbá a 14/D.§ (2a) bekezdés szerinti tényállást pedig (a magatartást elősegítő személy kivételével) a 14/D.§ (2) bekezdése lefedi.

Az érintett rendelkezések kapcsán felvetődő kérdések és aggályok az előzőkkel együttesen indokoltá és célszerűvé teszik a rendelkezések hatályon helyezését.

7999/1
H10
főp. Ánita

2019 NOV 27.

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSA
AZ ENSZ NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNYE

2. számú melléklet

A DOKUMENTUMOT
ELEKTRONIKUS ALÁÍRÁSSAL LÁTTA EL

Dr. Kozma Ákos

Ügyszám: AJB-2263/2019.
Előadó: dr. Pápai Anita

Pikó András
polgármester

Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi
Önkormányzat

Hivatali kapura

Tisztelt Polgármester Úr!

Tájékoztatom, hogy dr. Erőss Gábor egyéni választókerületi képviselő úr Polgármester Úr hivatalba lépését megelőzően beadvánnyal fordult hivatalomhoz, amelyben Budapest Főváros VIII. kerület Józsefvárosi Önkormányzat Képviselő-testületének a közösségi együttélés alapvető szabályairól és ezek elmulasztásának jogkövetkezményeiről szóló 18/2016. (VI.2.) önkormányzati rendeletét (a továbbiakban: rendelet) kifogásolja. A panasz szerint a *kifogásolt rendelet 13/B. §-a és 14/D. § (2a) bekezdése* alapjogsértő módon szabályozza a közösségi együttélés alapvető szabályai körében az életvitelszerű közterületi tartózkodás sajátos eseteit.

A beadvánnyal érintett rendelkezések a következők:

13/B. § Aki Józsefváros közigazgatási területén közterületen járművet életvitelszerű tartózkodásra használ, megseríti a közösségi együttélés alapvető szabályait, ötvenezer forinttól kettőszázezer forintig terjedő közigazgatási bírsággal sújtható.

14/D. § (2a) Aki többlakásos lakóépületben a lakhatás nyugalmanak védelmére szolgáló, a lakóépület házirendjében írt szabályokat megszegve a lakóépület közös használati tárgyait, épületszerkezetét, helyiségeit, berendezéseit vagy a közös használatra szolgáló területet (pl. folyosó, udvar) életvitelszerű lakhatás céljára használ, vagy aki ezt elősegíti, megseríti a közösségi együttélés alapvető szabályait.

A panaszos szerint az érintett rendelkezések azzal, hogy tiltják közterületen a saját tulajdonú jármű életvitelszerű tartózkodásra használatát, illetve a magántulajdonú többlakásos lakóépületek közös helyiségeinek életvitelszerű lakhatás céljára való használatát akkor is, ha ahhoz a tulajdonosok hozzájárultak, közvetlenül az alapjogokat korlátozó szabályozást tartalmaznak erre vonatkozó jogi lehetőség hiányában. A panaszos hivatkozott az Alaptörvény XXII. cikk (3) bekezdésére, amely szerint „Tilos az életvitelszerű közterületen tartózkodás.”; valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) erre tekintettel megalkotott módosítására, melynek 178/B. § (1) bekezdése szerint „Aki életvitelszerűen közterületen tartózkodik, az szabálysértést követ el”. Álláspontja szerint a rendelet e hivatkozott törvényi rendelkezés kiterjesztésével tartalmaz alapjogi korlátozást, mivel a rendelet értelmében a közterületnek nem minősülő magánterületeken való életvitelszerű tartózkodás is tilalmazott. Ezzel megítélése szerint a rendelet nincs tekintettel a magántulajdon védelmére és a tulajdonosi részjogosultságok (használat és rendelkezés joga) lényegére, továbbá a szabályozás az életvitelszerű tartózkodás és használat fogalmi tisztázatlansága miatt a normavilágosság követelményének sem felel meg. A panaszos végül hivatkozott az Alkotmánybíróság 12/2014. (IV. 20.) döntésére is, amely értelmében vizsgálendő, hogy az önkormányzati rendeletek az Alaptörvény I. cikkének megfelelően az egyes alapjogokat a közösségi együttélés alapvető szabályaira hivatkozva lényegesen más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tisztálatlan tartásával korlátozzák-e, illetve, hogy a helyi sajátosságok megalapozzák-e a tilalmazott magántartásokat és azok jogkövetkezményeit.

R70 Irodaház 1074 Bp. Rákóczi út 70-72. Levélcím: 1387 Bp, Pf. 40. Tel.: 06 1 475-7106; Fax: 06 1 269-1615; E-mail: panasz@ajbh.hu; Webcím:

www.ajbh.hu

ANAIH-nál bejelentett adatkezelési nyilvántartási száma: 40689.

JW

A panaszos által felvetett kérdések alapján áttekintettem az érintett szabályozást és az azzal összefüggő kúriai gyakorlatot.

A rendelet sérelmezett szakaszai eltérő szóhasználattal, külön fogalom-meghatározás hiányában alkalmazták egyfelől az „életvitelszerű tartózkodásra való használat”, másfelől az „életvitelszerű lakhatás céljára való használat” kifejezést, így azok pontos tartalmára nézve a rendelet nem ad iránymutatást. Az életvitelszerű tartózkodás fogalmát ugyan a Szabs. tv. meghatározza – „minden olyan magatartás, amely alapján megállapítható, hogy a közterületen való életvitelszerű tartózkodás a lakó- és tartózkodási hely, valamint egyéb szállásra való visszatérés szándéka nélkül, a közterületen való huzamos tartózkodás érdekében valósul meg, és a közterületen való tartózkodás körülményéből, vagy a magatartásból arra lehet következtetni, hogy a jellemzően lakóhelyül szolgáló közterületen végzett tevékenységet – így különösen utas, tisztálkodás, étkezés, öltözködés, állattartás – az elkövető a közterületen rövid időnként visszatérően és rendszeresen végzi” –, azonban erre a rendelet nem hivatkozik; és további kérdést vet fel, hogy a lakhatás céljára való használat a tartózkodásra való használatlal egyformán kezelendő-e.

Tekintettel arra, hogy a rendelet a magántulajdonú területekre, tárgyakra vonatkozóan is szabályoz, korlátozást állapít meg, külön vizsgálandó, hogy a szankcionálandó cselekmények a helyi közösséget és az annak életével összefüggő értékeket (például köznyugalom, közbiztonság, közbiztonság) mennyiben érintik. A Kúria Önkormányzati Tanácsának több ügyben hozott határozata értelmében az önkormányzati jogalkotó nincs eleve kizárva annak lehetőségéből, hogy magántulajdoni érintéssel szabályozza a helyi viszonyokat, erre azonban csak akkor van lehetősége, ha a magánterületen/magántulajdonon végzett tevékenység egyrésztől érdemben érinti a helyi közösséget, másrésztől a közösség zavarásának ezen módoszatát más jogszabályok nem tilalmazzák. Önmagában a magánterületre vonatkozó rendeleti korlátozás tényét tehát a Kúria nem tekinteti jogsértőnek. Így például a Köf.5.026/2017/3. számú határozatában a Kúria az érvelése keretében mind a közterületi, mind a magánterületen megvalósuló állapotterés szabályozhatóságára utal, és az érintett önkormányzati normatív rendelkezést nem a magánterületre történő szabályozás okán tekintette problémásnak, hanem azért, mert az a szabályozás párhuzamossága miatt a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 3. §-ába ütközött.

A magánterületen megvalósított cselekmények helyi közösségre gyakorolt tényleges és potenciális hatásának vizsgálata álláspontom szerint nem mellőzhető a szabályozás közérdekűségének értékelése során. E körben nem hagyható figyelmen kívül a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mót.v.) 143. § (4) bekezdés d) pontjában adott felhatalmazás, amely értelmében: „Felhatalmazást kap a helyi önkormányzat képviselő-testülete, hogy rendeleteiben határozza meg az öngondoskodás és a közösségi feladatok ellátásához való hozzájárulás, továbbá a közösségi együttélés alapvető szabályait, valamint ezek elmulasztásának jogkövetkezményeit.” Ezzel együtt azt is szem előtt kell tartani, hogy a Mót.v. 2. § (2) bekezdése kimondja: „A helyi önkormányzás a helyi közügyekben demokratikus módon, széles körű nyilvánosságot teremtve kifejti és megvalósítja a helyi közakarátot.” Azaz, a helyi önkormányzati rendeletben szabályozott, tilalmazott magatartásokat a helyi közösség kontextusába szükséges helyezni, és a helyiek életével, annak sajátosságaiival, illetve a helyi közügyekkel összefüggésben kell értelmezni.

Amint arra a Kúria ugyancsak a Köf.5.026/2017/3. számú határozatában rámutatott: „Az Ö.r. rendelkezéseiből, illetve jogalkotói indokolásból azonban sem az nem derül ki, hogy az etetés cselekménye miként vezethet a közterületek rendjének sérelméhez – tekintve, hogy a közterületek rendjét sértő cselekmény alapvetően mások zavarására irányul, az etetés azonban nem ilyen –, sem pedig, hogy – ha elsődleges jogalkotói célként a közbiztonság védelmi tettezzük fel – miért éppen az állatok etetését rendeli szankcionálni a törvény és nem annak esetleges eredményét, a szennyeződést. Az indítványban felhozott példák is rámutattak arra, hogy önmagában az állatok etetése – legyen szó közterületi vagy magánterületen megvalósuló etetésről – nem minden esetben és nem magától értetődően tekintendő másokat zavaró cselekedetnek. Nem egyértelmű tehát, hogy pontosan miként határozható meg az a magatartás, amely a rendelet által tiltott „etetés” körébe tartozik. Mindezek alapján nem világos, hogy a vitatott jogszabályi rendelkezések miként járulnak hozzá a közösségi együttélés szabályaihoz, illetve a szabályok védelméhez a Mót.v. 143. § (4) bekezdése értelmében. Hiányzik tehát a legitím cél, amely szükségessé tenné a normaalkotást, az így megalkotott norma pedig a jogkövetés tekintetében a Jat. 2 §. (1) bekezdésébe foglalt jogbiztonsági követelménybe ütközik.”

A hivatkozott kúriai döntés értelmében a közösségi együttélés szabályainak vagy azok megsértésének szabályozása során tehát – függetlenül attól, hogy magánterületre vagy közterületre vonatkozik – a Mót.v. annyiban teremt jogalapot az önkormányzati rendeletalkotásra, amennyiben az kapcsolódik a helyi közösségi élethez kötődő alapvető értékekhez, valamint a helyi közügy kereteibe sorolható kérdésekhez. Azaz, a rendeleti szabályozásból egyértelműen ki kell derülnie, hogy az érintett magatartások tilalmazása, szankcionálása miként járul hozzá a közösségi együttéléshez, illetve mely tekintetben sérti annak érdekeit.

Jelen esetben az önkormányzati jogalkotó indokolása szerint a szabályozás célja a közrend és köznyugalom védelme körében fogalmazható meg: „A szabályozás szükségességét lakossági jelzések indokolják, melyek

arról szólnak, hogy illetéktelenek lakóházak közös használatú helyiségeibe vagy területére tulajdonképpen bekolozva, életvitelszerűen tartózkodni, és minden ezzel járó tevékenységet ott végeznek vagy más esetben közterületen járművel életvitelszerűen tartózkodásra használnak. A közterületek rendjének, a lakóházak nyugalmanak biztosítása és a jogszabályok biztonságának növelése érdekében szükséges, hogy a rendelet módosítása ezen magatartásokat a közösségi együttélés alapvető szabályai megsértésének minősítse és a visszaszorítás érdekében szankcionálja.”

Ezzel összefüggésben hangsúlyozandó, hogy – részben a definíció hiányára is tekintettel – a rendelet nünckét sérelemzett rendelkezése olyan magatartáscsoportot minősít jogsértőnek és bírsággal sújtandónak, amely esetében nehezen különíthetők el egymástól a törvény által egyébként szabálysértésnek minősített részcsелекmények azoktól, amelyek azokon túlmutatnak. A Szabs. tv. ugyanis számos olyan tényállást tartalmaz, amelyek átfedésben lehetnek a rendelet által nevesített esetekkel (így különösen: csendháborítás, rendzavarás, garázdaság, közüzemelési szabálysértés).

E körben tehát vizsgálendő, hogy az önkormányzati norma szabályozása megfelel-e a Jai. 3. §-ának, amely szerint: „Az azonos vagy hasonló életviszonyokat azonos vagy hasonló módon, szabályozási szintenként lehetőleg ugyanabban a jogszabályban kell szabályozni. A szabályozás nem lehet indokolatlanul párhuzamos vagy többszintű. A jogszabályban nem ismételhető meg az Alaptörvény vagy olyan jogszabály rendelkezése, amellyel a jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes.”

A megfogalmazott szabályozási cél tükrében azonban az érintett rendelkezések vonatkozásában a fent felvázolt szempontok értékelése nélkülözhetetlen, tekintettel a rendelet hivatkozott szövegrészeiben használt kifejezések fogalmi bizonytalanságára, a szabálysértési jogterületek által közrefogott magatartások törvényi szankcionálhatóságára. A rendelet 13/B. §-át érintően tisztázni szükséges különösen, hogy az, ha egy személy a saját vagy engedéllyel használt, a közterületen jogszerűen elhelyezett járművében úgy tartózkodik „életvitelszerűen”, hogy a tartózkodás tényén túlmenően semmilyen más, a közösségre kiható vagy azt sértő cselekményt nem követ el, mennyiben feleltethető meg annak a követelménynek, hogy a magánterületre vonatkozó rendelkezést az önkormányzat kizárólag a helyi közösség érdekeit szem előtt tartva alkothatja meg. Hasonlóan ehhez, a rendelet 14/D. § (2a) bekezdése kapcsán is kérdésként merül fel, hogy mi az önkormányzati szabályozás jogalapja a magántulajdonú lépcsőházban a lakók kifejezett vagy hallgatóságos engedélye alapján tartózkodó személyre vonatkozóan, amennyiben az érintett a tartózkodáson túlmenően semmilyen más, a külvilág számára zavaró cselekményt nem követ el. Mindkét rendelkezést tekintve további kérdést vet fel, hogy engedély nélküli illetve jogszerűtlen tartózkodás esetén, valamint a tartózkodáson túlmenően más cselekmény megállapíthatósága esetén (ha az érintett személy az ott tartózkodása mellett egyéb magatartást is tanúsít, amely valamely szabálysértési vagy büntetőjogi tényállást is kimerít) megfelel-e a rendeleti szabályozás a párhuzamos jogalkotás tilalmáról szóló követelménynek. Végül külön szükséges utalni a 14/D. §-ban foglalt tényállás azon részére, amelyben a rendelet azt a személyt is szankcionálni rendel, aki a lakóházban valakinek az „életvitelszerű lakhatását” elősegíti. Ez esetben ugyancsak nem világos, tehát tisztázandó az ún. részesi cselekmény fogalma (így például kérdéses, hogy ha a lakóház egy lakója a téli kizsídószakban a lépcsőház kamrájába behúzódó személynél takarót kínál, az már kimeríti-e a részesi magatartást), illetve az esetlegesen felmerülő szabálysértési magatartások kapcsán felmerülő büntetőjogi magatartásokhoz képesti párhuzamos szabályozás kérdése. A 14/D. §-on belül továbbá felmerül a (2) és a (2a) bekezdések közötti átfedések miatt a koherencia-kérdése is.

A fentiek alapján így vélem, a sérelemzett rendelkezések kapcsán felmerülhet azok magasabb szintű jogszabályba ütközése illetve az alapvető jogokkal összefüggő visszásság gyanúja, ezért az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) 18. § (1) bekezdésében foglaltak alapján az ügyben vizsgálatot indítottam.

A vizsgálat eredményes lefolytatása érdekében az Ajbt. 26. §-a alapján kérem Polgármester Urat, hogy a levelem kézhezvételétől számított 60 napon belül – a hivatkozott kúriai döntések és jogszabályi rendelkezések tartalmára is tekintettel – a rendelet kifogásolt rendelkezéseit érintő jogi álláspontjáról, valamint az azokkal kapcsolatban esetlegesen tervezett intézkedéseiről szíveskedjen tájékoztatni.

Segítő együttműködését előre is köszönöm.

Budapest, 2019. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Üdvözlettel:

Dr. Kozma Ákos